

my tu samu k naschom strowju zynisch dejmy: ga jo třeba, až my to Bože słowo pilnie słyschymy a lasujomy a k Bogu se modlimy: „Hobrosch ty mńo, ga budu ja hobroschony; pscheto ty, Kněžo! sy moj Bog.“ (Ser. 31, 18). A wot teje pokuty zomy my něto hisczi wězej gronisch.

Text: Połolske Batki 17, 30.

Bog pschikažo schyknym złowekam schuderfano pokutu zynisch!

Dajicho nam l. p! s togo swětego texta gronisch: wot teje pokuty, a glědash.

- I. Chto pokutu zynisch dej,
- II. Zo ta pokuta jo, a
- III. Zo wona hugbajo?

Dch moj Boščy teje smilnosczi,
 Za tebe k uogam padnu,
 Nesastarz tog, kenž žakosczi
 A pschobny schi wo gnadu.
 Dch wodaj pokutnemu mě,
 Sche grechy, zož som zynik slě
 A schi, moj Bog, rosgniwak.

Amen.

Čaž my něto wot teje pokuty gronisch zomy, ga dajicho nam glědash:

- I. Chto pokutu zynisch dej.

Bog pschikažo schuderfano schyknym złowekam pokutu zynisch, a s. Pětsch (2. Petr. 3, 9) žejo: „Bog nozo, aby něcht hordowak sgubjony; ale aby se schyčne k pokusche hobroschili.“ Woni tež poderbe wot narodu schyčne teje